

Copilăria asta e un fluture...

Camelia Oprea

Să se facă repede copilărie,
cât ar bate trei orologii
cu douăsprezece aripi de pegași în cetatea norilor,
să se prefacă zăpezile în armăsari de foc.
Copilăria asta e un fluture urcat în fulgerul tânăr,
amestec de primăvară și lumină între flori.
A fi copil e înger la ureche.
Atunci ce rost mai are orizontul
sau râul cu un singur mal?
Că s-a întâmplat să-mi văd aripile
în oglinda apelor.
Am trecut de toamna cu buzele de mere roșii,
jumătate floare, jumătate grăunte de rouă,
plutesc în armura soarelui.
Se-ntâmplă, că s-a întâmplat
să mă fac fluture de la inimă în jos,
hoinăresc deasupra râului de pădăie
căutându-mi încălțările
pe care le avusesem legate c-un fir de nea.